

Memet Cinar

"Integratie slaagt door echte participatie".

© Bruno Wansing

Memet Cinar is lid van de integratieraad van de stad Bocholt en een van de drie plaatsvervangende voorzitters. Hij wordt geïntroduceerd in gesprek met Bruno Wansing, de integratieambtenaar van de stad Bocholt, voor de serie "Wir im IR".

Memet Cinar, geboren in 1972, heeft twee kinderen met zijn vrouw Behice. Ali Aydin is 22 jaar oud, Ümit Emre is 17. Cinar woont sinds 1987 in Bocholt. Door een gebrek aan taalvaardigheid kreeg hij twee klassen achterstand op de Melanchthon School. Hij maakte dit snel goed en begon na zijn schooltijd een stage als snijmachineoperator bij FLENDER. Na de stage voltooide hij zijn technicusdiploma - bijna als bijbaantje - en kreeg hij een baan in de productieplanning nog voor hij het technicusexamen had afgelegd.

Sinds 2004 is hij vast lid van de Integratieraad. Eerst was hij nog lid van de DITIB-lijst, maar sinds 2020 is hij gekozen lid van de huidige Integratieraad als individuele kandidaat en een van de drie plaatsvervangende voorzitters. "Ik heb bewust gekozen voor de weg van het lijsttrekkerschap naar het individueel kandidaatschap," meldt Cinar. Op de DITIB-lijst was hij al woordvoerder geweest en stond hij er vaak als eenling, maar altijd met de eis dat hij de mening van de lijst moest vertegenwoordigen. "Het was voor mij belangrijk om mijn eigen mening te kunnen vertegenwoordigen. Dat is nu mogelijk voor mij als individuele

kandidaat," benadrukt Cinar. Hij was verrast door het succes van zijn kandidatuur. "Als individuele kandidaat had ik niet zoveel stemmen verwacht," meldt Cinar.

Al met al wil ik dat alle mensen, of ze nu in Bocholt geboren zijn of een internationale familiegeschiedenis hebben, zich hier in Bocholt prettig en thuis voelen.

Memet Cinar

Integratie met echte participatie

Voor hem is integratie alleen succesvol als het gepaard gaat met echte participatie. "Het gaat erom dat mensen met een internationaal familieverleden mee mogen beslissen - politiek - en samen dingen mogen helpen vormgeven," benadrukt Cinar. Er zijn veel mensen in Bocholt die uit derde landen komen, hier al 50 jaar wonen en de burgemeester niet kennen. "Als ik geen inspraak heb (omdat ik niet mag stemmen) in hoe mijn stad eruit ziet, hoe mijn stad zich ontwikkelt, dan verlies ik mijn interesse. Daarom is het belangrijk dat we interesse wekken voor politiek werk," vraagt Cinar. De burgers van een stad moeten immers weten wie er beslist over de inrichting van de stad, de ontwikkeling van tarieven, enzovoort. Daarom moet de gemeentelijke kieswet veranderd worden, zodat ook mensen met een internationale familiegeschiedenis die geen Duits paspoort hebben, mee kunnen doen aan de gemeenteraadsverkiezingen. "Deze groep mensen wordt er vaak van beschuldigd dat ze niet geïnteresseerd zijn in de politiek in de stad. Maar het is zo dat ik niet geïnteresseerd ben in dingen die ik zelf niet kan beïnvloeden.

Cultuurgevoelige zorg, interculturele uitwisseling, gelijke kansen

Cinar heeft ook prioriteiten gesteld voor zijn integratiewerk. Naast het grote gebied van "cultuursensitieve zorg", waar hij ook actief is in de werkgroep van de Integratieraad, zet hij zich in voor interculturele uitwisseling op scholen en clubs en wil hij graag het onderwerp "gelijke kansen" aanpakken. "Het gebeurt wel eens dat mensen naar me toe komen en klagen dat hun zoon een lager cijfer krijgt op school, alleen maar omdat hij Ali heet," vertelt Cinar. Zulke dingen moeten worden geverifieerd en vervolgens aangepakt. Op het gebied van integratie in en door de sport zou hij graag de ouders van de atleten, die vaak niet betrokken zijn, aan boord krijgen, vooral voor mensen met een internationale familiegeschiedenis. "Het zou geweldig zijn als de ouders ook betrokken raken, als trainers, coaches, begeleiders, bij het werk van het bestuur, enzovoort," wil Cinar. Wat racisme en onbewuste discriminatie betreft, wil hij werken aan het verbeteren van de relatie tussen zender en ontvanger. "We moeten de zender bewust maken van het feit dat sommige dingen gewoon niet op deze manier gezegd kunnen worden of verkeerd begrepen en gediscrimineerd kunnen worden, en we moeten de ontvanger zover krijgen dat hij niet meteen beledigd is en dichtklapt, maar bepaalde dingen door de vingers ziet," vraagt Cinar.

Taal niet langer de hoofdkwestie in de derde en vierde generatie

De Duitse taal is belangrijk, vooral voor mensen die nu in Duitsland aankomen. "In de derde of vierde generatie van mensen met een internationale familiegeschiedenis die zich in Duitsland en vooral hier in Bocholt hebben gevestigd, is de Duitse taal niet langer een probleem. Integendeel, we moeten ons inspannen om de taal van herkomst, de moedertaal, weer onder de aandacht te brengen door middel van onderwijs in de taal van herkomst. En hier gaat het me vooral om de kwaliteit, die hoe dan ook verbeterd moet worden," zegt Cinar, waarmee hij een belangrijke kwestie aansnijdt.

Samenwerking heeft potentieel

Op de vraag of de Integratieraad wordt geaccepteerd door de Raad, de administratie en ook door de samenleving, differentieert hij zijn antwoorden. "Er zit nog wel wat potentieel

in de relatie tussen de raad en de integratieraad als het gaat om echte samenwerking," weet Cinar zeker. De overheid is erg geïnteresseerd, zegt hij, en doet een positieve inspanning om problemen aan te pakken die mensen met een internationaal familieverleden aangaan. Dit is bijvoorbeeld het geval bij begraafplaatsen en cultureel gevoelige zorg. "Dat werkt," zegt Cinar. In de maatschappij als geheel is de Integratieraad nog niet zo bekend. "We moeten ons hier zeker meer op gaan richten en zorgen dat we zelf bekender worden," zegt Cinar, eraan toevoegend dat hij de Integratieraad zelf als een startpunt ziet. "In een gesprek met een medewerker van een seniorenvoorziening vroeg ik eens hoe bekend de Integratieraad was. Ik was erg teleurgesteld door het antwoord 'niet echt', daar moeten we iets aan doen," vraagt Cinar.

Wat betreft de "interculturele opening van het bestuur" ziet hij dat het stadsbestuur op de goede weg is. "Het bestuur is intercultureel open, maar niemand weet dat *echt*. Iedereen - de gemeenteraad, het bestuur, de integratieraad, maar ook onze culturele verenigingen - moeten eraan werken om mensen met een internationale familiegeschiedenis duidelijk te maken dat het bestuur een werkgever is voor iedereen en dat iedereen er kan solliciteren", zegt Cinar duidelijk.

Mensen moeten zich thuis voelen in Bocholt

Hij heeft niet direct een speciale wens die hij in deze verkiezingsperiode vervuld zou willen zien. "Toch zou ik willen dat de bouwstenen die we nu neerzetten over 5 of 10 jaar hun vruchten afwerpen. Als de mensen hier dan zeggen dat dit juist was en dat dit een verdienste was van de Integratieraad, zoals bijvoorbeeld met de moslimbegraafplaats, dan hebben we veel dingen goed gedaan," kijkt Cinar hoopvol naar de toekomst. "Al met al zou ik willen dat alle mensen, of ze nu in Bocholt geboren zijn of mensen met een internationale familiegeschiedenis, zich hier in Bocholt prettig en thuis voelen."

Neem contact op met